

Nace Nadrah

V prejšnji številki *Reporterja* je v članku *Umor župnika Naceta Nadraha* pomotoma izpadel zadnji del besedila, ki se glasi (za neročnost se bralcem opravičujem):

Z veliko ljubeznijo se je lotil duhovne in gospodarske prenove župnije. Lepo je obnovil božjepotno župnijsko cerkev. »Čez poldrugo leto pa se je v župnišču zgodil skrivnostni dogodek. Razumeti ga moremo le, če primerjamo zadevo s podobnimi preganjanji duhovnikov v tistem času po naših krajih,« so zapisali v knjigi *Palme mučeništva* (1995).

»Štirinajst dni pred zločinom se je pri župniku oglasil nekdo, ki je Naceta dobro poznal in je bil v službi pri Udbi. Domnevajo, da je ta dal naročilo za uboj. Nadrahova družina je bila pri rdečih oblastnikih slabo zapisana. Oče se je vrnil s Koroškega, a ni bil nič zaprt. Ubita pa sta bila dva župnikova brata, ki sta bila zvijačno vrnjena iz Vetrinja (Jože, domobranski oficir, je bil menda mučen in ubit v Škofovih zavodih v Šentvidu, drugi brat Tone pa je bil ubit na Teharjah).«

Januarja 1947 je bil sam doma v župnišču v Puščavi; njegova gospodinja je takrat za nekaj dni odšla na dopust. Za to je verjetno vedel tudi župnikov morilec. Izkoristil je priložnost in uredničil svoj morilski načrt. 9. januarja 1947 je ministrant zjutraj našel cerkev zaprto. Šel je v župnišče po ključ in našel župnika ležečega v krvi na stopnišču. Bil je še živ. Morilec ga je z železno palico večkrat udaril po glavi in ga močno poškodoval.

Sosedje so župnika spravili v posteljo, poklicali sosednjega župnika Oblaka z Lovrenca, ki mu je podelil maziljenje. Vendar niso mogli takoj dobiti voznika, da bi Nadraha prepeljal v mariborsko bolnišnico. Šele popoldne so ra-

njenega župnika naložili na tovornjak, ki je pripeljal mimo. V bolnišnici so ugotovili, da ima dvakrat prebito lobanjo in da zanj ni več pomoči. 12. januarja 1947 je Ignacij Nadrah v mariborski bolnišnici umrl za posledicami napada. Ob veliki udeležbi duhovnikov ga je pokopal dravograjski prošt Munda na pokopališču v Puščavi.

V *Palmah mučeništva* še bremo: »Sumljiva oseba je tiste dni na vlaku ljudi iz Puščave spraševala, če je tam kaj novega. ... Uradno sporočilo je razlagalo, da je padel po stopnicah. Ljudje pa so kar vedeli, kdo bi bil tisti, ki je prišel iz šolskega poslopja (to ima prehod v župnišče) in storil to dejanje, odprl vhodna vrata in se vrnil v šolo. Nekdo, ki je bil najprej pri Hitlerjugendu, nato pa pri partizanih (kjer je moral zaradi nezaupanja storiti nekaj 'junaških' dejanj)! Govorijo, da je pozneje sam to posredno priznal in si olajšal nemirno vest. Storil je pač po naročilu drugih, ki so bili prepričani, da bodo tudi pri nas uničili vero in uresničili raj na zemlji.«

Nadrahov morilec je bil gotovo pripadnik komunističnega režima, umor pa nadaljevanje medvojne in povojnega revolucionarnega ubijanja duhovnikov.

Ivo Žajdela, Ljubljana